

ת"פ 24004/07/18 - מדינת ישראל נגד גונן חדד

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 24004-07-18 מדינת ישראל נ' חדד (אחר/נוסף)

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גונן חדד

הנאשם

גזר דין

מבוא:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן בעבירות גידול סמים מסוכנים לפי סעיף 6 לפקודת המסים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973 (להלן: "**פקודת הסמים**") והחזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים. הצדדים סיכמו כי בטרם תישמע פרשת העונש יוגש תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם, ובאשר לעונש תגביל עצמה המאשימה לעונש מאסר למשך 9 חודשים, והסנגור יהיה חופשי בטיעונו.

2. עפ"י המתואר בכתב האישום, ביום 1.11.17 שכר הנאשם מחסן והקים בו מעבדה המיועדת לגידול סמים מסוג קנאביס. במועד מעצרו נתפסו במעבדה 25 שתילים במשקל 1,860 גרם נטו וכן כלים הנדרשים לגידולם.

רישום פלילי:

3. לנאשם רקע פלילי כמתואר להלן:

א. בשנת 2006, בגין עבירות פציעה, תקיפת סתם, חטיפה וכליאת שווא (משנת 2005) נגזרו על הנאשם 25 חודשי מאסר בפועל וענישה מותנית.

ב. בשנת 2012, בגין עבירת איומים (משנת 2009) נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן.

ג. בשנת 2016, בגין עבירות איומים ו-2 עבירות תקיפת סתם (משנת 2011) נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

עמוד 1

תסקירי שירות המבחן:

4. בעניינו של הנאשם הוגשו 4 תסקירים. אביא מתוכם בתמצית.
5. בתסקיר הראשון תואר הנאשם כבן 44, נשוי ואב לחמישה, עובד בפיצרייה שבבעלות בנו.
6. נסיבות חייו הקשות של הנאשם תוארו בהרחבה. הנאשם תיאר כי אביו היה אדם אלים כלפי משפחתו, מעורב בפשיעה. בעת שהיה כבן 6 אמו נטשה את משפחתו וניתקה עמם את הקשר והנאשם הועבר על ידה לבית יתומים. לאחר כ- 3 שנים אביו סיים לרצות תקופת מאסר והשיב את הנאשם ואת אחיו לחזקתו, אך כעבור 3 שנים שוב הוצא מחזקת אביו והועבר למסגרת חוץ ביתית. לאחר כשנה שוחרר אביו ממאסר נוסף שריצה והנאשם הושב שוב לחזקתו.
7. הנאשם התגייס לשירות צבאי בצנחנים ולאחר כשנתיים שוחרר עקב פציעה בפעילות מבצעית. לאחר שחרורו חזר בתשובה ונישא לאשתו. בתחילה למד בכולל, לאחר מכן פתח עסק לחלפנות כספים בגינו נאסר, לאחר מכן החל לשמש כרכז נוער למשך 5 שנים, שבסופם היה מעורב בעבירת אלימות והתפטר מעבודתו, למשך שנתיים לא עבד, אז החל לעבוד בפיצרייה של בנו.
8. הנאשם תיאר כי את השימוש בסמים החל כארבע שנים עובר לאותו מועד, בשל פטירת אחיו, חרדות של אשתו ומתחים בהם היה מצוי. עוד ציין כי באותם מועדים נדרש על ידי משפחתו ליטול חלק בפעילות עבריינית ועבר להתגורר עם משפחתו בתל אביב, שם העמיק השימוש בסמים וצרך אלכוהול, קנאביס וקוקאין בקביעות. לטענתו, רק לאחר מעצרו החל להבין כי פיתח דפוסים התמכרותיים בהם עליו לטפל. הוא תיאר כי דפוסים אלו נובעים מהרקע המשפחתי העברייני ממנו מגיע.
9. תואר כי הנאשם עבר טיפול ראשוני בעת מאסרו בשנת 2006 וכי בשנת 2015 הופנה למעורבות טיפולית נוספת בשירות המבחן, במסגרת הליך שהתנהל נגדו. הנאשם אכן יצר קשר חיובי עם קצינת המבחן ומאז לא עבר שוב עבירת אלימות. במסגרת ההליך הנוכחי שולב שוב הנאשם בקבוצה טיפולית ולאחר מכן שולב ביחידה להתמכרות. מגורמי הטיפול נמסר כי הנאשם השתלב היטב בטיפול, נתרם ממנו וביקש לשנות דפוסי התנהגות מכשילים. עוד צוין כי בשלב מסוים חלה מעידה והנאשם שב לשימוש בקוקאין. לאחר מעידה זו החליט לנתק קשר עם גורמים שליליים בחייו אך בתקופה האחרונה שקדמה להגשת התסקיר שוב חלה הדרדרות במצבו, הוא לא מסר בדיקות שתן כנדרש, ולא עמד בתנאי התכנית הטיפולית. הומלץ על המשך טיפול אך זאת רק בתנאי שהנאשם ישתף פעולה כראוי.
10. בהתייחסו לעבירה נשוא ההליך ציין הנאשם, כי היא בוצעה בעת שסבל מהתמכרות חמורה לסמים. בשל הצורך העז בשימוש בסם ועלותו הכספית הגבוהה, בעת שהיה במצוקה כספית, החליט לגדל את הסם בעצמו, לשימושו האישי ולשימוש חבריו. הנאשם מסר כי לא התכוון לסחור בסם וכי לא הבין את השלכות מעשיו. הנאשם הוסיף כי ברצונו לשנות מהתנהגותו לצורך שיפור תדמיתו בעיני משפחתו ובעיני החברה.
11. שירות המבחן התרשם כי ברקע לביצוע העבירה דפוסים עבריינים שהנאשם סיגל לעצמו מגיל צעיר, ובעבר הופנו לאלימות, וכעת לשימוש בסמים. בגורמי הסיכון תוארה התבגרותו של הנאשם בעזובה

והזנחה רגשית, בסביבה עבריינית, אשר פיתח דפוסים עברייניים לצרכי הישרדות ללא שהוא מבצע בחירה בין דפוסיו אלו לבין קיום אורח חיים נורמטיבי. במצבי לחץ נוטה לאמץ את הדפוסים המוכרים לצורך השגת תחושת שליטה. בעבר התמודד עם מצבי לחץ בהפניית אלימות כלפי חוץ כאשר כיום מופנית הפגיעה כלפי פנים, באמצעות שימוש בסמים. מן העבר השני תואר כי בכל חייו נטה הנאשם להסתייע בגורמי טיפול תוך רצון כן לבצע שינוי באורחות חייו. הוא נטל אחריות על משפחתו והיא מהווה עבורו גורם תמיכה המדרבן אותו לאמץ אורח חיים נורמטיבי. עוד תוארו בגורמי הסיכוי השינוי שביצע כאשר במהלך ההליך, בניסיון לשנות מדרכו, שמר הנאשם על ניקיון משימוש בסמים למשך 9 חודשים. בשים לב לשיקולים אלו המליץ שירות המבחן על מתן אורכה לצורך שילוב הנאשם בהליך שיקומי, וזאת במידה ויצהיר על נכונות לעמוד בתנאי התכנית.

12. בדיון ביום 2.10.19 עמדו ההגנה על כך שלמעט מעידה חד פעמית, הנאשם התמיד בטיפול, המשיך להגיע באופן סדיר למרכז להתמכרות ועשה מאמצים כבירים לעלות על דרך המלך ולהשתקם מהתמכרותו. לטענתו התמיד בטיפול משך 9 חודשים ואז, לאחר שהחסיר מעט מפגשים, הועמד על חומרת המעשים ושב להשתתף באופן סדיר במפגשים. לטענתו, הקבוצה מהווה עבורו ועבור משפחתו גורם הצלה, וילדיו מבקשים ממנו ומדרבנים אותו להמשיך בטיפול. נוכח התרשמותי מכנות דבריו אימצתי את המלצת שירות המבחן והוריתי על דחיית ההליך לצורך מעקב אחר התקדמותו בטיפול.

13. ביום 8.1.20 הוגש תסקיר משלים. בתסקיר דווח כי במהלך תקופת הדחייה נטל הנאשם אחריות ושב להשתתף כנדרש בהליך הטיפול ביחידה להתמכרות. הדיווחים שהתקבלו מגורמי הטיפול היו חיוביים ביותר, הנאשם שיתף בכנות אודות רגשותיו והתקדמותו בהליך הטיפול. הנאשם גילה הבנה להתמכרותו ולהשלכותיה ההרסניות על חייו ומשפחתו. עוד דווח כי הנאשם עושה מאמצים לנתק ולהמעיט קשר עם גורמים עברייניים כאשר לו מוטיבציה גבוהה לשינוי. בדיקות השתן שמסר הנאשם בשירות המבחן יצאו נקיות. עוד צוין כי מאז פתיחת ההליך לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

14. התרשמות שירות המבחן הייתה מכנות דברי הנאשם ומאחר וההליך המשפטי היווה עבורו גורם מדרבן ביקש שירות המבחן דחייה נוספת להמשך שילוב הנאשם בהליך השיקומי.

15. ביום 5.8.20 הוגש תסקיר נוסף. בתסקיר תואר כי בתקופת הדחייה חלו עליות וירידות בהליך הטיפולי של הנאשם. מחד, הנאשם הודה בכך שמעד והשתמש בסם במהלך התקופה, באופן חד פעמי. מצד שני, הנאשם מינף את המעידה להמשך הטיפול ולחיזוקו. עוד צוין כי על אף שבתקופת הסגר בוטלו מפגשים רבים ביחידה להתמכרות, הנאשם המשיך ועמד בקשר עם גורמי הטיפול באמצעים חלופיים, בטלפון ובאינטרנט, והוא דיווח על יציבות בתקופה זו. מיד לאחר שהוסרו המגבלות שב והשתתף בקבוצות טיפוליות. גם העו"ס המטפלת בנאשם דיווחה על התקדמות והשקעה מצד הנאשם, על מסירת בדיקות שתן נקיות, והנאשם הביע גאווה מהתקדמותו והביע אמון בגורמי הטיפול. עוד צוין שבתקופה האמורה עזב הנאשם את עבודתו העצמאית והחל לעבוד כמנהל עבודה שכיר בחברה קבלנית, כאשר עבודה זו מספקת לו תחושת הצלחה והוא משקיע בה רבות. עם זאת, בשל השינויים שערך בחייו, ולאור היעדר יציבות כללית, הומלץ על דחייה נוספת.

16. בתסקיר האחרון, מיום 2.11.20, עדכן שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחייה המשיך הנאשם את

השתתפותו בהליך הטיפול ביחידה להתמכרויות, מסר בדיקות שתן נקיות, וזאת על אף מגבלות הקורונה. במקרים בהם לא ניתן, המשיך ויצר קשר באמצעים חלופיים. הנאשם הביע מוטיבציה גבוהה ורצון לשינוי והדבר בא לידי ביטוי בקבוצות הטיפוליות. תואר כי לנאשם קשיים רבים אך הוא שיתף אודותיהם בטיפול. עוד צוין שניתק מגע עם כל חבריו ובני משפחתו המעורבים בפעילות עבריינית, וכי הדבר גבה ממנו מחירים כבדים. הנאשם עשה זאת בשל רצונו העז לנהל חיי משפחה ותעסוקה יציבים. הנאשם הביע הכרת תודה על ההזדמנות שניתנה לו להשתלב בטיפול וציין כי יחידת ההתמכרויות מהווה עבורו בית חם וגורם מדרבן ומציב גבול. עוד צוין שמאז נעברה העבירה נשוא הליך זה לא הוגשו נגדו הליכים נוספים.

17. שירות המבחן סיכם וציין כי חרף נסיבות חייו הקשות של הנאשם והתמכרותו, כבר מתחילת ההליך הביע הנאשם רצינות ממשית בהליך השינוי שעבר, והמוטיבציה לשינוי הפכה ממוטיבציה חיצונית לפנימית. לאור התהליך החיובי בו הנאשם מצוי מצא שירות המבחן צורך ממשי להעניק לנאשם הכרה בשינוי שעבר בדמות ענישה חינוכית, ולא עונשית, והמליץ להטיל על הנאשם 220 שעות של"צ, לצד ענישה מותנית וצו מבחן למשך שנה.

תמצית טיעוני הצדדים:

18. בדיון הטיעונים לעונש ציינה המאשימה כי במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של בריאותו ושלומו של הציבור מפני הנזקים הנגרמים עקב שימוש בסמים וסייע לגידול במערך הפשיעה. בפסיקה נקבע כי מטרת הענישה להעביר מסר הרתעתי לעבריינים.

19. המאשימה הפנתה לפסיקה לפיה מתחם העונש נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצה על דרך עבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. עוד הפנתה לנסיגות בהליך הטיפול של הנאשם ולשימוש חוזר בסם. לטענתה, בהתחשב בהתקדמותו של הנאשם -תעתור לעונש מאסר בפועל למשך 9 חודשים לצד מע"ת, קנס, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

20. בהתייחס לטיעוני המאשימה ציין הסניגור שחרף הסדר הטיעון והתסקירים החיוביים שניתנו, המאשימה עתרה לענישה ברף גבוה, אף מזה שנקבע בהסדר הטיעון. לטענה זו אתייחס בהמשך.

21. עוד טען הסניגור כי הערכים שנפגעו אינם חמורים שכן לא נטען, ואף לא עלה חשד, לכך שבכוונת הנאשם היה לסחור בסם אלא לעשות בו שימוש עצמי. על פיו הדבר נבע ממצוקה כספית וניסיון לחסוך בהוצאות קניית הסם. עוד ציין הסניגור את המשקל הנמוך של הסם שנתפס. לטענתו, דובר בחדרון קטן במחסן, כאשר משקלו של הסם, כאמור, נמוך מאוד באופן יחסי. בפסיקה ביהמ"ש נקבע כי ממילא, מתוך כמות השתילים הנתפסים יש לצאת מנקודת הנחה שרק 10% משמש כסם פעיל. הסניגור טען שמנעד הענישה במקרים דומים נע בין של"צ ועד למאסר בפועל, אך זאת ביחס לנאשמים בעלי עבר מכביד. עוד טען שעברו הפלילי של הנאשם הינו ישן וכי העבירה האחרונה שביצע נעברה בשנת 2012.

22. הסניגור הפנה להליך הטיפול המשמעותי שעבר הנאשם. עוד טען אודות הפגיעה שספג הנאשם עקב ניהול ההליך, הן בגין מעצרו למשך כחודש והתנאים המגבילים למשך כ-8 חודשים והפגיעה הכלכלית שנבעו בגינם, והן מפאת ניהול הליך בגילו, לדוגמה בכך שהתייצב בקושי ובאופן חלקי לחתונת בנו. כל האמור הוביל את הנאשם להבין את השלכות מעשיו ודרבן אותו ליטול חלק ממשי בהליך טיפולי.

הסניגור טען שהמעידות שחוזה הנאשם במהלך ההליך הן חלק מהליך שיקומי בריא, ולמעט מעידה חד פעמית בשימוש בסמים במהלך ההליך, המעידה המשמעותית הקודמת שאירעה וכללה שימוש בסם הייתה בשנת 2018. הוסף, כי המדובר בהליך משמעותי ביותר שיש להתהדר בו ולהאמין שהנאשם אכן שינה מדרכיו הישנות. המדובר בהליך טיפולי של למעלה משנתיים שעבר בהצלחה מרבית.

23. הסניגור ציין את נסיבות חייו הקשות של הנאשם כפי שפורטו לעיל וציין את התגייסותו לשירות משמעותי בצבא, בו נפצע בלבנון. עוד ציין את הולדתו במשפחת עבריינים וגדילתו במוסדות חוץ ביתיים. בעקבות ההליך שעבר התרחק הנאשם מאורח החיים שהיה צפוי לקיים. מהשיקום שעבר בעבירות האלימות, שלאחריהם לא עבר שוב על עבירה דומה, ניתן ללמוד על יכולת השינוי הממשית של הנאשם. גם שירות המבחן וגורמי הטיפול השונים התרשמו מאמיתות השינוי והיקפו. לטענת הסניגור - גזירת עונשו של הנאשם בדרך של מאסר הינה הסגה בפועל של ההליך הטיפולי שעבר ופגיעה בו.

24. עוד ציין הסניגור את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ואת החובות הרבים בהם הוא שרוי וניסיונותיו להתגבר על חובותיו, וכי מאסרו יוביל לנסיגה ממשית בניסיון זה.

25. בתום הדברים מסר הנאשם כי כל חייו עשה למען שירות המדינה כאשר חרף נסיבות חייו הקשות התעקש על גיוסו לצה"ל, ליחידה קרבית שם נפצע קשה. עוד ציין כי התרחקותו מגורמים עבריינים הובילה לכך שנאלץ להתנתק ממרביתם ככולם של בני משפחתו ומכריו, אך הוא עשה כן נוכח מוטיבציה ממשית לשינוי. הנאשם הביע צער ממשי על היום בו החל להשתמש בסמים ("ארור היום") אשר הוביל אותו עד לרצונות אובדניים. הנאשם ציין את המלחמה בה הוא נמצא בנסותו לשנות את אורחותיו, מילד שספג אלימות קשה מאביו ועד לגידול ילדיו בהצלחה רבה. הנאשם ציין כי נוכח הבנתו את חומרת ההתמכרות ממנה סבל הוא ימשיך את הטיפול ביחידה להתמכרות, המהווה עבורו גורם תמיכה ממשי, וציין כי הוא משתתף ב-2 קבוצות טיפוליות בשבוע ובמפגש פרטני אחת לשבוע. עוד ציין כי בשל הטיפול הוא מגיע לאחר עבודתו בשעות ערב מאוחרות מאוד, אך עדיין מקפיד להתמיד בטיפול. הוא עשה כן גם במהלך משבר הקורונה כאשר נטל חלק בפגישות מקוונות פעמיים בשבוע.

מתחם העונש ההולם:

26. בסעיף 40 ב' לחוק העונשין נקבע שהעיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

27. עבירות החזקת סמים חומרתן רבה ביותר, והן פוגעות בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור וביטחון מפני הנזקים החמורים הנגרמים כתוצאה משימוש והפצה של סמים. בע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' גולן שמאי** (9.2.04) קבע בית המשפט העליון כי: "נגע הסמים אוכלבאכלוסיה שלנו בכל פה והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע". באותו פסק דין נקבע כי מחזיקי סם שלא לשימוש עצמי הינם למעשים מי שנוטלים חלק במערך ההפצה הכולל של הסם, ויש לראותם כסוחרים סמים.

28. בעת קביעת מתחם הענישה ההולם את האירוע שלפני יש להתחשב בשיקולים שיש בהם להשפיע על קביעת מתחם העונש, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין, ביניהם: התכנון שקדם לביצוע העבירה; חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה; הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה; הנזק שנגרם מביצוע העבירה; הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו.

29. בסקירת פסיקת בתי המשפט הרלוונטית לעניינינו, ממנה יש לגזור את עונשו של הנאשם, אציין פסקי דין אלו:

א. ברע"פ 8146/17 **אביגל אבישלו** נ' **מדינת ישראל** (14.11.17) אשר דן בעניינו של נאשם אשר גידל 17 שתילי קנאביס במשקל כ-300 גרם. בהתחשב בכך שניכר שגידול הסם אכן היה מיועד לשימוש של הנאשם, ובהתחשב בכך שהנאשם נמצא בלתי מתאים לריצוי מאסר בדרך עבודות שירות, נגזרו על הנאשם בבית משפט השלום 2 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל באופן חלקי ונקבע כי מקרהו של הנאשם נופל בגדר חריג המצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, שכן לאחר מעשה אושר לנאשם שימוש בקנאביס רפואי מפאת כאבים מהם סובל. לאור נסיבה זו הקל ביהמ"ש המחוזי בעונשו של הנאשם וקיצר את מאסרו ל-50 ימים, בניכוי ימי מעצרו. בר"ע שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחתה.

ב. ברע"פ 5018/18 **עומר בוזגלו** נ' **מדינת ישראל** (21.10.18) אישר בית המשפט העליון עונש של 3 חודשי עבודות שירות אשר נגזרו על נאשם אשר גידל, יחד עם שותפו לדירה, שתילי קנאביס במשקל 544.8 גרם.

ג. בעפ"ג 50966-05-15 **מדינת ישראל** נ' **משה נתנוב** (08.10.15) אישר בית המשפט המחוזי עונש של 300 שעות של"צ שנגזר על נאשם אשר הורשע בגידול והחזקת סמים בביתו. הנאשם גידל 49 צמחי קנאביס במשקל 5,650 גרם. הנאשם טען כי הגידול נועד לשימוש האישי ולא למטרות סחר. השיקולים אותם שקל בית המשפט הם עברו הפלילי הזניח של הנאשם, הודאתו בהזדמנות הראשונה, וכן התרשמותו החיובית של שירות המבחן מהנאשם.

ד. בעפ"ג 43046-12-15 **יוסף ליב גולדברג** נ' **מדינת ישראל** (24.01.16) המיר בית המשפט המחוזי את עונשו של נאשם אשר גידל בחצר ביתו 36 שתילים של סם מסוג קנבוס במשקל 525 גרם נטו מ-5 חודשי מאסר בפועל ל-5 חודשי עבודות שירות, זאת חרף התנגדות הממונה על עבודות השירות שגרס שאין לאפשר לנאשם לבצען, בשל הרקע העשיר של שימוש בסמים בעברו. בית המשפט קבע שהעונש לא הולם את נתוני הנאשם אשר שהיה נקי משימוש בסם מספר שנים טרם נגזר עונשו.

ה. בת"פ 7325-10-16 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' שמואל סמי שמע** (11.05.17) גזר בית המשפט 5 חודשי עבודות שירות על נאשם אשר גידל בביתו 31 שתילים של סם במשקל 3.25 ק"ג. בעת שנתפס החזיק הנאשם במגוון אביזרים לצורך הקמת מעבדה לייצור סמים בביתו. בית המשפט גזר את עונשו של הנאשם בהתאם להמלצת שירות המבחן.

30. במקרה שלפני אתחשב בכך שמצד אחד המדובר בכמות שתילים גדולה למדי - 25 שתילים. מצד שני, כמות הסם בפועל הייתה נמוכה יחסית - 1,860 גרם בלבד, ממנו יש להסיק שכמות הסם הפעיל נמוכה עוד יותר. עוד יש להתחשב באופן הגידול - שכירת מקום מיוחד לביצוע העבירה, רכישת כלל הכלים הנדרשים לגידול, באופן המעיד על תחכום ותכנון מוקדם. בנוסף יש להתחשב בנזק הרב שיכול היה להיגרם מביצוע העבירה. בעניין זה אין לקבל בנקל את הטענה שכוונת הנאשם הייתה לעשות שימוש עצמי או חברתי בסם, שכן הכמות שעלולה להיות מופקת מ-25 עציצים הינה רבה ביותר, ומבססת מסקנה אודות צריכה למטרות הפצה.

31. בשים לב לסקירה שצוינה לעיל עולה כי פסיקת בתי המשפט הינה רחבה - ומתחם העונש ההולם הינו החל מצו של"צ והרשעה, ועד מאסר למשך מספר חודשים שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות, לצד ענישה נלווית.

סטייה מן המתחם- שיקולי שיקום:

32. במקרה דנן קיימת הצדקה לסטות ממתחם העונש (לקולא) וזאת בשל שיקולי שיקום. נקבע לא אחת שיש בשיקול זה כדי להשפיע על גזירת עונשו של נאשם. במקרה שלפני המדובר בשיקום מרשים ביותר, שדרש השקעה רבה ביותר מצד הנאשם. כפי שרשויות הטיפול אישרו - הנאשם משתתף בקביעות ומזה כשנתיים בהליכים שיקומיים. הנאשם יצר קשר טיפולי מטיב עם גורמי הטיפול ומאמציו נשאו פרי - למעט "נפילה" אחת הוכח שהנאשם נקי משימוש בסם מזה כשנתיים.

33. הנאשם הוכיח כי חל שינוי גם בתחום נוסף ומשמעותי בחייו, והוא התחום הכלכלי- בתחילה השתלב הנאשם כעובד בפיצרייה של בנו, ולאחר מכן כשכיר בחברה קבלנית, וזאת במטרה לסגור את חובותיו. אף בכך יש כדי להצביע על רצונו של הנאשם להשתקם. באופן מובן, כאשר הנאשם מושקע בעבודה יצרנית הרי שהוא אינו מקדיש את זמנו לפעילות עבריינית, ומצד שני, הוא מאיין את הצורך בעשיית רווח מהיר, אשר יכול ויוביל לשובו לביצוע עבירות. אזכיר כי המדובר בתקופת משבר בה חלה הרעה משמעותית במצבם הכלכלי של רבים, בעוד הנאשם מינף תקופה זו דווקא להשקעה בשיקומו הכלכלי. בנוסף, הנימוק הכלכלי מחייב גם הוא בהקלה בעונשו שכן משפחתו תלויה בו בהיבט זה, בהיותו מפרנס יחיד.

34. אשר על כן סבורני כי הנאשם הצליח להוכיח כי הוא בעיצומו של הליך שיקומי ויש סיכוי של ממש שישתקם באופן המצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם.

העונש המתאים לנאשם:

35. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו

מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות: הנאשם כבן 46, נשוי אב לחמישה ילדים, הודה בבית משפט והן בשירות המבחן בעבירות שיחסו לו.

36. הבאתי בחשבון את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, ואת רישומו הפלילי הכולל הרשעה אחרונה משנת 2016. בנוסף, לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים.

37. משקל מהותי נתתי להתרשמותו של שרות המבחן. הרקע בו צמח הנאשם הינו מורכב מאוד. המדובר בנאשם שכל שנות ילדותו עברו עליו בסבל רב ומתמשך, בין מאסרי אביו האלים לבין נטישתה של אמו המוחלשת, השמתו בבתי יתומים והשבתו למשמורת אביו באופן בלתי יציב ותדיר. נסיבות חייו של הנאשם הובילוהו לדרך חיים אחת שכמעט ניתן לומר שלא הייתה לו יכולת לחמוק הימנה. חרף האמור עשה הנאשם מאמצים כבירים לשנות את אורחותיו ולקיים אורח חיים נורמטיבי, ראשית בגיוסו לצה"ל לשירות משמעותי ובעקבות כך פציעתו הקשה, לאחר מכן עם חזרתו בתשובה והקמת משפחה נורמטיבית, אודותיה ניתן ללמוד מתמיכתם של בניו בשיקומו, ולבסוף- עת החליט לנטוש את משפחתו העבריינית באופן שגרם לכך שכמעט ואינו עומד בקשר עם בני משפחה גרעינית. המדובר בנאשם שהקריב רבות כדי להתרחק מגורמי סיכון ויש להעריך עד מאוד שינוי זה, ולחזקו- כאשר כל גורמי המקצוע שוכנעו מכנותו ואמיתותו.

38. במניין שיקוליי הבאתי בחשבון גם את תקופת המעצר בה שהה הנאשם למשך כחודש ימים, וכן את המשך הטיפול בו הוא משולב במסגרת טיפול פרטני וקבוצתי במסגרת שרות המבחן.

39. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי ישנו מקום לגזור במקרה זה עונש אשר סוטה לקולא ממתחם העונש-כפי שהומלץ על ידי שרות המבחן- באופן שלא יפגע בסיכויי השיקום של הנאשם ויאפשר לו להציב את חייו במסלול נורמטיבי ותקין.

40. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 6 חודשים אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים על כל עבירת פשע לפי פקודת הסמים.

ב. מאסר למשך 3 חודשים אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים על כל עבירת עוון לפי פקודת הסמים.

ג. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 220 שעות. שרות המבחן יגיש את תוכנית השל"צ בתוך 60 יום לאישור בית המשפט.

ד. פסילה למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מפקודת הסמים המסוכנים.

ה. התחייבות בסך 3000 ₪ להימנע מביצוע העבירות שבכתב האישום המתוקן וזאת למשך 3 שנים מהיום.

ו. צו מבחן למשך שנה.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ז אדר תשפ"א, 11 מרץ 2021, בנוכחות המאשימה הנאשם ובא כוחו.